

2. Može li zračni prijevoznik Zajednice prema državama članicama u kojima taj prijevoznik nema svoje glavno mjesto poslovanja izvoditi prava iz Sporazuma o zračnom prometu između Europske zajednice i njezinih država članica, s jedne strane i Sjedinjenih Američkih Država, s druge strane?
3. Protivi li se članak 5. Uredbe (EZ) br. 847/2004 Europskog parlamenta i Vijeća od 29. travnja 2004. o pregovorima i provedbi sporazuma o uslugama u zračnom prijevozu između država članica i trećih zemalja (SL L 195, ispravak u SL 2007, L 204) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 7., svezak 26., str. 28.) tome da se prilikom ispitivanja je li udovoljeno kriteriju poslovnog nastana u smislu članka 49. Ugovora o funkcioniranju Europske kako je precizirano u sudskoj praksi Suda ako se, među ostalim, zahtijeva da zračni prijevoznik Zajednice s glavnim mjestom poslovanja u državi članici A jedan dio flote koja se sastoji od najmanje dva zrakoplova drži u državi članici B?

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 21. rujna 2015. uputio Oberster Gerichtshof (Austrija) – R
protiv S i T**

(Predmet C-492/15)

(2015/C 398/23)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Oberster Gerichtshof

Stranke glavnog postupka

Druga stranka u postupku i podnositelj zahtjeva: R

Podnositelji zahtjeva i druge stranke u postupku: S i T

Prethodno pitanje

Protivi li se članak 35. stavak 1. Uredbe Vijeća (EZ) br. 2201/2003 ⁽¹⁾ od 27. studenoga 2003. o nadležnosti, priznavanju i izvršenju sudskih odluka u bračnim sporovima i u stvarima povezanim s roditeljskom odgovornošću (Uredba Bruxelles II. a) zastajanju s postupkom za nepriznavanje u skladu s člankom 21. stavkom 3. odnosno postupkom za izdavanje potvrde o izvršnosti u skladu s člankom 28. i sljedećima Uredbe od strane žalbenog suda ako se u državi članici izvršenja podnese zahtjev za izmjenu sudske odluke o skrbi za koju treba izdati potvrdu o izvršnosti države članice podrijetla a država članica izvršenja je međunarodno nadležna za taj zahtjev za izmjenu?

⁽¹⁾ Uredba Vijeća (EZ) br. 2201/2003 od 27. studenoga 2003. o nadležnosti, priznavanju i izvršenju sudskih odluka u bračnim sporovima i u stvarima povezanim s roditeljskom odgovornošću, kojom se stavlja izvan snage Uredba (EZ) br. 1347/2000, SL L 338, str. 1. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 19., svezak 3., str. 133.)

**Žalba koju je 25. rujna 2015. podnio HIT Groep BV protiv presude Općeg suda (šesto vijeće) od
15. srpnja 2015. u predmetu T-436/10, Hit Groep protiv Komisije**

(Predmet C-514/15 P)

(2015/C 398/24)

Jezik postupka: nizozemski

Stranke

Žalitelj: HIT Groep BV (zastupnici: G. van der Wal i L. Parret, *advocaten*)

Druga stranka u postupku: Europska komisija

Zahtjevi

Žalitelj od Suda zahtijeva da:

- proglasi osnovanim žalbene razloge koje je istaknuo, ukine pobijanu presudu, njegovu tužbu protiv sporne odluke ⁽¹⁾ (naknadno) proglasi osnovanom i poništi spornu odluku u dijelu u kojem se na njega odnosi i to osobito članak 1. točku 9. podtočku (b), članak 2. točku 9. i članak 4. točku 22., podredno ukine novčanu kaznu koja mu je izrečena u članku 2. točki 9. sporne odluke ili da je smanji u opsegu koji Sud smatra primjerenim, ili da barem ukine pobijanu presudu te predmet vrati Općem sudu na ponovno odlučivanje uzimajući u obzir presudu koju Sud donese;

- Komisiji naloži snošenje troškova koji su žalitelju nastali u prvostupanjskom i žalbenom postupku, uključivo troškove za njegove pravne zastupnike.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

- a) U točkama 174.-188. i 224. pobijane presude Opći sud je pogrešno presudio, počinio pogrešku koja se tiče prava, nepotpuno ili nelogično obrazložio i počinio povredu članka 296. stavka 2. UFEU-a, članka 41. stavka 2. točke (c) Povelje Europske unije o temeljnim pravima ⁽²⁾ (u daljnjem tekstu: Povelja), članka 23. stavka 2. podstavka 2. Uredbe br. 1/2003, članka 7. stavka 1. Europske konvencije za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda (u daljnjem tekstu: EKLJP), članka 49. Povelje i općih pravnih načela, osobito načela proporcionalnosti te je u pobijanoj presudi odlučio da se Komisija prilikom primjene gornje granice za novčanu kaznu koja se na žalitelja primjenjuje u skladu s člankom 23. stavkom 2. podstavkom 2. Uredbe br. 1/2003 ⁽³⁾ smjela temeljiti na prometu žalitelja u (poslovnoj) godini 2003. te da temeljenjem na toj poslovnoj godini nije povrijedila načelo proporcionalnosti; Opći sud je zbog toga odbio tužbu (sadašnjeg) žalitelja te mu naložio snošenje troškova.

- b) Opći sud je pogrešno presudio, počinivši pogrešku koja se tiče prava i povredu članka 296. stavka 2. UFEU-a, članka 41. stavka 2. točke (c) i članka 49. stavka 3. Povelje i općih pravnih načela, osobito načela proporcionalnosti, time što je propustio ocijeniti proporcionalnost novčane kazne koju je Komisija izrekla žalitelju; (barem) u tom dijelu je presuda Općeg suda neobrazložena ili nedovoljno (logično) obrazložena; Opći sud je zbog toga odbio tužbu (sadašnjeg) žalitelja te mu naložio snošenje troškova.

Protivno odluci Općeg suda, odstupanje od članka 23. stavka 2. podstavka 2. Uredbe br. 1/2003 (u ovom predmetu) nije dopušteno i zahvaćeno je pogreškom koja se tiče prava. Takvo odstupanje – prilikom kojeg je umjesto prethodne poslovne godine (2009.) primijenjena poslovna godina 2003. u okviru te odredbe – protivno je toj odredbi i njezinoj svrsi. Članak 23. stavak 2. podstavak 2. Uredbe br. 1/2003 treba spriječiti da novčana kazna bude izrečena u iznosu koji prelazi platežnu sposobnost poduzetnika u trenutku u kojem mu se pripíše povreda i za koji mu je Komisija izrekla financijsku sankciju. Ova odredba predstavlja jamstvo načela proporcionalnosti koje više nije zajamčeno ako se odstupa od njegova teksta.

Odstupanje od te odredbe (njezina teksta) povređuje (u ovom predmetu) i članak 7. stavak 1. EKLJP-a, članak 49. Povelje i načelo proporcionalnosti (načelo zakonitosti i određenosti).

Presude Suda u kojima je dopušteno odstupanje od izričitog teksta članka 23. stavka 2. podstavka 2. Uredbe br. 1/2003 (presude od 7. lipnja 2007., *Britannia Alloys & Chemicals/Komisija*, C-76/06 P, EU:C:2007:326, i od 14. svibnja 2014., 1. garantovaná/Komisija, C-90/13 P, EU:C:2014:326), donesene su (dugo) nakon stvarnih događaja zbog kojih je žalitelju izrečena novčana kazna. Stoga retroaktivna primjena te sudske prakse povređuje članak 7. stavak 1. EKLJP-a i članak 49. Povelje.

Ako bi odstupanje od teksta članka 23. stavka 2. druge rečenice Uredbe br. 1/2003 u iznimnim slučajevima (moglo) biti pravno dopušteno, to bi ipak zahtijevalo detaljno obrazloženje; u pobijanoj presudi međutim ne postoji takvo obrazloženje, protivno članku 7. stavku 1. EKLJP-a i članku 41. stavku 2. točki (c) Povelje odnosno ono je nedovoljno.

Jamstvo načela proporcionalnosti zahtijeva da sud Unije (u svakom slučaju), kada je provedeno odstupanje od članka 23. stavka 2. druge rečenice Uredbe br. 1/2003, (naknadno) ispita odgovara li novčana kazna cilju te odredbe i načelu proporcionalnosti, što je Opći sud propustio učiniti u pobijanoj presudi (i Komisija u spornoj odluci), te je barem nije ili ju je nedovoljno obrazložio.

⁽¹⁾ Odluka C(2010) 4387 *final* Komisije od 30. lipnja 2010. u vezi s postupkom primjene članka 101. UFEU-a i članka 53. Sporazuma o EGP-u (COMP/38344 – Čelik za prednapinjanje), izmijenjena Odlukom C (2010) 6676 *final* Komisije od 30. rujna 2010. i Odlukom C(2011) 2269 *final* Komisije od 4. travnja 2011.

⁽²⁾ SL 2000, C 364, str. 1.

⁽³⁾ Uredba Vijeća (EZ) br. 1/2003 od 16. prosinca 2002. o provedbi pravila o tržišnom natjecanju koja su propisana člancima [101.] i [102. UFEU-a] (SL 2003, L 1, str. 1) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 8., svezak 1., str. 165.)

Žalba koju su 25. rujna 2015. podnijeli AGC Glass Europe, AGC Automotive Europe, AGC France, AGC Flat Glass Italia Srl, AGC Glass UK Ltd, AGC Glass Germany GmbH protiv presude Općeg suda (treće vijeće) od 15. srpnja 2015. u predmetu T-465/12, AGC Glass Europe i drugi protiv Europske komisije

(Predmet C-517/15 P)

(2015/C 398/25)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Žalitelji: AGC Glass Europe, AGC Automotive Europe, AGC France, AGC Flat Glass Italia Srl, AGC Glass UK Ltd, AGC Glass Germany GmbH (zastupnici: L. Garzaniti, A. Burckett St Laurent i F. Hoseinian, odvjetnici)

Druga stranka u postupku: Europska komisija

Zahtjevi

Žalitelji od Suda zahtijevaju da:

— ukine presudu Općeg suda od 15. srpnja 2015. u predmetu T-465/12 AGC Glass Europe SA i drugi/Europska komisija;